

Column

Vuile was van Korvinus

Matthijs Kaaks

We hadden al even niet van Cees Korvinus gehoord. Sinds de opmerkelijke overstap van strafpleiter naar VARA-voorzitter, miste ik zijn doodgemoedereerde commentaar in schokkende strafzaken op tv. Zijn cliënt op de achtergrond dikwijls afgebeeld met zwarte balk. Hij kon dat goed. Glas-hard kon hij met een betrokken gezicht verklaren dat zijn cliënt geen drugsbaron genoemd mocht worden. Hij was immers niet – nog niet – veroordeeld!

Die gave, die ook wel charisma wordt genoemd, is voor een strafadvocaat een belangrijke kwaliteit. Hij maakt klein wat is opgeblazen. Weet bloedige ernst soms om te buigen naar alledaagse onschuld. Strafpleiters schreeuwen niet moord en brand. Integendeel, ze horen precies het tegenovergestelde te doen. Het was jammer dat Korvinus het vak verliet in 2009.

Deze week dook hij opeens weer op in de rechtbank. Dit maal als ex-advocaat in conflict met zijn oude maatschap. Briesend stond hij voor de kortgedingrechter. Hij beschuldigde al zijn oude compagnons van fraude en malversaties. We zagen het spiegelbeeld van wat we van hem gewend waren. De doorgewinterde Korvinus, inmiddels eenenzestig jaar, was opeens zijn onverstoortbaarheid verloren. Zijn groteske beschuldigingen werden breed uitgemeten in de pers. Op de foto had zijn gezicht verbeterd trekken. Waar was de flegmatieke Cees gebleven?

In *De Telegraaf* intrigeerde mij vooral het volgende zinnetje: 'Tijdens de zitting bleek tevens dat Korvinus onlangs heeft voorkomen dat een zware drugscrimeel een aanslag op het advocatenkantoor zou plegen. Het kantoor had beslag laten leggen bij de man wegens wanbetaling. Volgens de advocaat van Korvinus was het dankzij diens tussenkomst dat het kantoor niet in brand werd gestoken.'

Dit roept nogal wat vragen op. Het lijkt een indirect dreigement. Trekt de VARA-voorzitter hier en daar nog aan wat touwtjes? Betrof het een oud-client? Hoe wist Korvinus hier van?

Uit het wonderlijke optreden van Korvinus kunnen we in ieder geval twee lessen trekken.

Advocaten die ruzie krijgen met hun compagnons, en dat zijn er jaarlijks heel wat, kunnen de vuile was beter niet buiten hangen. Het zijn tenslotte de kleren die zij zelf ook hebben gedragen. Het zijn de lakens waar zij zelf tussen hebben gelegen. Onderschat ook nooit het pijnlijke terugslageffect.

Wie enige bekendheid geniet en in 2011 overweegt de advocatuur uit te stappen: doe het groots. Kies een mooie zaak uit voor een zinderende zwanenzang. Een daverend slotpleidooi. Met een jubelend mediarondje erna. Maar laat je vervolgens ook niet meer zien.

You never make a second last impression.